

De God van Israël is een God van wonderen.

Brief uit Israël 20 januari 2009

Het onderstaande verhaal is een getuigenis van Dina Gewanter, M.D. uit Kiriat Yam in Israël. Zij beschrijft hoe de God van Israël aan het werk is geweest voor Zijn volk in het conflict tussen het Israëlijsche leger en de Palestijnse terreurbeweging Hamas begin 2009 onder de naam "[Cast Lead](#)".

Wonderbaarlijke gebeurtenissen

Terwijl de media in het Westen Israël beschuldigden van het doden van vrouwen en kinderen, en hun kijkers verzadigen met gruwelijke foto's van bloedende lijken in Gaza, onderging Israël als natie een verbazingwekkend spiritueel ontwaken als gevolg van dit conflict. Het is jammer dat de wereld niet in staat is te getuigen van de wonderen die zich hier dagelijks hebben voorgedaan. Zelfs de meest sceptische persoon zou verbaasd zijn over de transformatie van de mensen in dit land. Na vele jaren van het gevoel om de underdog te zijn en met angst over de goedkeuring van de buitenwereld, Israël ondergaat nu een absolute renaissance op persoonlijk en nationaal niveau. Eerst en vooral, Israël als natie heeft uiteindelijk besloten de vrees opzij te gooien voor de verwerping van de naties en omhelst haar soevereine recht om de burgers te verdedigen tegen terreur en aanslagen.

Wat zo verbazingwekkend is, voor degenen die de joden en Israëli's in het bijzonder kennen, is dat maar liefst 92% van de joodse Israëli's het er daadwerkelijk OVER EENS zijn dat de oorlog noodzakelijk is en juist. Het adagium van 2 joden, 3 adviezen en 4 politieke partijen is verdampt in het zicht van de nationale crisis waar wij in zitten. Niet alleen is er overeenstemming onder de bevolking, maar ook de linkervleugel en de rechtere vleugel van de politiek is het eens. Nog meer verbazingwekkend is de overeenstemming tussen de verschillende religieuze groeperingen: Ashkenazi, Sefardische, reform en conservatief, zionisten en antizionistische, alle joden zijn allemaal samen in gebed en smeekbede aan de Almachtige voor hun heil, de bescherming en de overwinning op onze vijanden. Er zijn overal oproepen tot gebed, ongeacht de benaming of etnische achtergrond, iedereen is verenigd in het zoeken naar de God van Israël, om onze soldaten te beveiligen en te helpen in de overwinning tegen een kwade vijand die heeft gezworen nooit meer te stoppen totdat Israël als natie wordt vernietigd.

De soldaten zelf lijken een enorme spirituele honger te hebben, en zijn verenigd, niet alleen in de vraag om gebed, maar bidden ook zelf, dragen tzitzit (gebedskwasten) in de strijd en dragen het boek Psalmen met zich mee. De rabbijnen noemen de tzitzit "hemelse kogelvrije vesten!" Tenten als Synagogen op het slagveld hebben niet minder dan 10 sessies elke ochtend, er wordt gemeld dat soldaten die nooit een dienst in de synagoge bijgewoond hebben nu bidden met de tefillim (gebedsriemen).

Ze hebben reden om God aan te roepen, omdat iedereen zich bewust is van de jaren van voorbereiding door de bloeddorstige Hamas-militanten, en hun verlangen om te doden, te verminken of Israëlische soldaten te ontvoeren welke groter is dan hun verlangen om te leven. Ze zijn gefinancierd door Iran en ondersteund door Syrië en Hezbollah. Maar, we verslaan hen en er zijn dagelijks rapporten van verbazingwekkende wonderen van bescherming en Goddelijke leiding tijdens de strijd. Het volgende is slechts een enkel voorbeeld: Een Hamas kaart werd gevonden, met daarop de plaats van boobytraps, landmijnen en scherpshutterposities heel duidelijk omschreven. Het IDF was in staat om elke installatie als gevolg van de gegeven informatie te vernietigen. Een groot peloton van soldaten die zich niet realiseerden dat zij rusten in een school die vol was met boobytraps, (wat ontdekt werd door een soldaat die zich ontlaste in de nacht), maakten de bommen onklaar zonder dat iemand werd gewond.

Een soldaat bestreed met succes verscheidene Hamas terroristen die probeerden hem in een tunnel te slepen, en ze allemaal gevangen werden genomen. Honderden tunnels, verborgen in huizen onder bedden en keukenkasten, allemaal vol van op scherp staande explosieven en munitie, toch explodeerde er niets als de IDF-soldaten binnenkwamen. Hoewel er soldaten gewond zijn, zijn er ook wonderen. Een jonge man die naar Israël kwam, uit Engeland minder dan 2 jaar geleden om te dienen in het leger was betrokken in een explosie, en werd in de lucht geslingerd. Na wegvoering van het slagveld door andere soldaten en vervoerd op een tractor en een helikopter en vervolgens naar het ziekenhuis, waren de artsen volstrekt verbijsterd toen ze zagen dat een stuk granaatscherf compleet door zijn nek was gegaan, maar de halsslager, de halsader en het ruggenmerg met millimeters miste. Nadat ze de scherf hadden verwijderd, moest alleen nog de wond worden dichtgenaaid. Een andere soldaat werd neergeschoten in de rug, maar de kogel miste zijn ruggenmerg en verliet zijn lichaam aan de voorzijde. Een jonge soldaat die in ernstige toestand verkeerde, werd onverklaarbaar beter en zal terug gaan naar huis naar zijn vrouw.

Ook in Israël blijven de bommen (raketten) vallen, maar ook hier wordt wonder na wonder gemeld, ook in het lokale nieuws. Je hoort het woord "Nes" (wonder) door de verslaggevers en de omstanders. Een bom naast een flatgebouw komt in een rioolbuis terecht en explodeert ondergronds, er beschadigd niets boven de grond. Een bejaarde vrouw, gevangen in een appartement volledig vernield door een bom, wandelt slechts met krassen op haar enkel het gebouw uit. De burgemeester van Beersheva voelde op een dag dat hij de school moet sluiten voor een dag, en een raket vernietigt volledig een lege kleuterschool. Het bejaarden woningcomplex dat werd

getroffen in Nahariya heeft de slaapzalen vernietigd, maar iedereen was gewoon weg aan het ontbijt, zodat niemand gewond raakte. Een man verlaat zijn auto met zijn jonge dochter, en de auto is opgeblazen enkele ogenblikken later nadat hij in de schuilkelder is. Als ze een paar seconden hadden gewacht, zouden hij en zijn dochter zijn verbrand. Hij was op de televisie om het telkens weer te zeggen dat het een wonder was.

Soortgelijke verhalen zoals deze werden ook gehoord tijdens de tweede Libanon oorlog, en gerapporteerd over de Israëlische radio en televisie, maar niemand in het westen heeft het ooit gehoord; alleen de negatieve propaganda van de terroristen werd gemeld, waarvan het doel is om Israël te schaden en af te schilderen als een natie van bloeddorstige moordenaars. We treuren over de verschrikkelijke verwoesting van de steden in de Gazastreek en de afschuwelijke menselijke tragedies die daar gebeuren, maar de verantwoordelijkheid voor dit lijden en dood is rechtstreeks neer te leggen bij de Hamas-leiding. Deze misleide mensen denken dat hun god, Allah hen de overwinning zal schenken, maar zijn opgenomen in een gevecht met de ware God van Abraham, Izaak en Jacob wat ze nooit zullen winnen. We leven letterlijk in tijden als die van de Schrift, toen de Heer Elisa vertelde over alle plannen van de vijand, totdat ze zich begonnen af te vragen of er een spion in hun gelederen zat.

Er is hoop, geen wanhoop en een eenheid voor een oplossing. Zelfs de ouders van Yoni Natanel, gedood door eigen vuur, werd vermeld dat ze zeiden dat hun zoon stierf "voor de heiliging van Gods naam", en vergaf en zegende hen die per ongeluk had gevuurd op zijn eenheid. Er is zo'n heldhaftigheid en moed hier, men zou graag willen dat de wereld het zou kunnen zien, maar zoals een van onze journalisten heeft gezegd, de media hebben hun hersenen bij de deur van Ben Gurion Airport achter gelaten. Ze zitten op vele kilometers afstand van de eigenlijke slag, dragen kogelvrije vesten en helmen voor de camera's, die ze afdoen als ze een cappuccino nemen in het lokale restaurant! Gelukkig, Israëliërs zijn gewend niet te worden begrepen of verkeerd door de buitenwereld. Op dit punt, weet iedereen dat we een job hebben te doen, en we worden ons er steeds meer van bewust dat er een grotere macht dan wijzelf aan onze kant staat. Wij vervullen onze opdracht om een "Licht voor de Naties" te zijn. Israël heeft geleerd van het mislukken van de Libanon-oorlog, en zich goed voorbereid in de strijd tegen de terroristen die duidelijk zeiden dat ze ons willen vernietigen.

De rest van de volkeren kan niet vergeten zijn de dreiging van Hitler, en hoe het Joodse volk bijna was uitgeroeid omdat niemand wilde geloven dat hij werkelijk meende wat hij zei. In tegenstelling tot diegenen die het willen verbergen door hun kop in het zand van de politieke correctheid te steken, is er een goede en een verkeerde kant in dit conflict. Het is een strijd tussen duisternis en licht. Gelukkig hebben we een God die nooit slaapt over de verdediging van Israël tegen haar vijanden, als Zijn volk riep tot Hem om hulp. De buitenwereld ontbreekt het wonder van een rechtvaardige God, die hoort naar de gebeden van de nederige en verdedigt wat van Hem is.

Tijdens de tweede oorlogsweek kwamen er geruchten in omloop over verschijnselen van Jakobs vrouw Rachel. Ze zou het leven hebben gered van Israëlische soldaten. Tijdens een voorval drongen soldaten 's nachts een huis binnen. In het duister zagen ze plotseling een vrouw staan. Ze straalde wit licht uit en waarschuwde: 'Niet verder te gaan, er liggen hier bommen!' In één situatie waarschuwde de witgeklede vrouw voor drie Palestijnse terroristen die bij een binnenplaats op de loer lagen. Ook op een aantal Israëlische websites is melding gemaakt van de 'witte vrouw' die veel soldaten het leven zou hebben gered. Op religieuze websites als Kipa, HaGeula en andere Internetsites staan de getuigenissen van Israëlische soldaten en officieren die Rachel in de Gaza-oorlog hebben gezien. Overal was de conclusie hetzelfde: "Haar waarschuwing heeft ons het leven gered! Ook uit vorige oorlogen zijn dit soort verhalen bekend.

"Als mijn volk, waarover mijn naam is uitgeroepen, zich verootmoedigd en zij bidden en trachten mijn aangezicht te zoeken, en bekeren van hun boze wegen, dan zal ik horen uit de hemel en hun zonde vergeven en hun land herstellen." (2 Kronieken 7:14)

Terug naar: [Inhoud](#)